

การจัดการข้อมูลการวัดและประเมินผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ข้อมูลปี 2556 ในเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 9
Standard Test and Assessment O-NET from Students Grade 9 on the year 2556 in
District of The Secondary Educational Service Area Office 9 (Nakhon Pathom Only)

วรรณิ์ สุจิตร์จุล^{1*} และนลินทิพย์ คชพงษ์²

¹วิจัยและวัดผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*Ajwannee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 สาระ การเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยเก็บข้อมูลจาก นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำนวน 580 คน โดยมีวิธีดำเนินงานวิจัยดังนี้คือ 1) ทำหนังสือถึงเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อขอข้อมูลผลการสอบโอเน็ต และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2556 จากทางโรงเรียน 2) นำข้อมูลที่ได้เป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบหาความแตกต่างโดยใช้การทดสอบที่แบบไม่เป็น อิสระจากกัน ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า คะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในเขตพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนโอเน็ตทุกรายวิชา และเมื่อ พิจารณารายกลุ่มสาระการเรียนรู้พบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด และวิชาศิลปะมีผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุด

คำสำคัญ: การทดสอบ, โอเน็ต, การจัดการข้อมูล

Abstract

The objective of this research was to compare the difference between O-NET scores and 8 subjects areas achievement scores of Students Grade 9 on the year 2556 in District of The Secondary Educational Service Area Office 9. Researcher collects data from 580 students who study in school of the Secondary Educational Service Area Office 9. The methodologies were as follows: 1. Ask the data about O-NET scores and 8 subjects areas achievement scores of students on the year 2556 from educational service areas offices. 2. Analyzed the data by using t-test dependent. The research findings found that achievement scores was higher than 8 subjects O-NET scores of students at level .05 of statistical significant. Considering each subjects areas achievement scores found that difference score of English subject achievement scores and O-NET scores was highest whereas, difference score of art subject achievement scores and O-NET scores was lowest.

Keywords: test and assessment, O-NET, data management

1. บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ตั้งแต่พุทธศักราช 2544 ทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 อย่างไรก็ตามผลการศึกษาวิจัยพบว่าคุณภาพผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร มีประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ต่อมาในปี พุทธศักราช 2551 จึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10

ในการเน้นการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 รวมทั้งความไม่ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงได้มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนก็เป็นกลไกที่สำคัญในการนำมาติดตามผลสัมฤทธิ์ของการใช้หลักสูตรแกนกลาง โดยได้มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระภายใต้พระราชบัญญัติในการจัดทำแบบทดสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อทำการเผยแพร่สู่สาธารณชนและ รัฐบาลอย่างต่อเนื่อง เรียกหน่วยงานนี้ว่า สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) หน่วยงานนี้ทำหน้าที่จัดทำข้อสอบมาตรฐานกลางในทุกสาระวิชา เพื่อให้ผู้เรียนทั่วประเทศเข้าทดสอบโดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น (ประถม 3, ประถม 6, มัธยม 3, มัธยม 6) เรียกการทดสอบนี้ว่า O-NET

เมื่อวิเคราะห์ปัญหาซึ่งมีมากมายในระบบการศึกษาไทย จำเป็นที่ผู้มองเห็นปัญหาต้องมองการแก้ปัญหาด้วย หากวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับกลไกการวัด-ทดสอบ-ประเมินติดตามผู้เรียน ภายใต้เงื่อนไขของกระบวนการจัดทำข้อสอบมาตรฐานกลางเป็นแนวทางที่ถูกต้อง แต่ผลการทดสอบที่เกิดขึ้นจะต้องมีการนำมาวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา ดังนั้นโครงการวิจัยนี้ จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาการนำผลการวัด-ทดสอบระดับชาติมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการจัดการข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความรู้ ทักษะที่ผู้เรียนที่ทำได้ จุดอ่อน เพื่อเสนอจุดอ่อนเหล่านั้นให้แก่พื้นที่เขตการศึกษา โรงเรียน ครู จะได้เข้าใจและหาวิธีการปรับปรุงเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพเพิ่มขึ้นตามแนวทางมาตรฐานการทดสอบ (เป็นเงื่อนไขที่ยอมรับว่าหากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติมีข้อสอบที่มีมาตรฐาน) ในขณะเดียวกันการจัดทำแบบทดสอบ-การวัดผลการเรียนรู้ก็ต้องมีมาตรฐานที่แท้จริงด้วย และจากผลการศึกษาคะแนนผลการสอบโอเน็ต ในภาพรวมที่ผ่านมา พบว่า คะแนนผลการสอบต่ำมากทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งรับผิดชอบดูแลการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องนำผลการสอบมาทบทวน เพราะคะแนนทั้ง 5 กลุ่มสาระที่ทดสอบในระยะ 2 ปีแรก นักเรียนได้คะแนนไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าครึ่งมากและมีผู้สอบบางคนสอบได้ 0 คะแนน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพของนักเรียนที่จบชั้น ม.6 ยังไม่มีคุณภาพอยู่ในระดับที่น่าพอใจ (ธัญญา เรืองแก้ว. 2550) ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยสามารถดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนโอเน็ตแตกต่างกันหรือไม่ ในรายวิชาใด เพื่อจะได้ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อไปพัฒนาผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวัดและประเมินผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2551) ได้กล่าวถึงหลักในการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนว่าสิ่งที่ควรระวังจากนักเรียนมี 8 ด้าน คือ

1. ด้านสุขภาพ อนามัย และร่างกาย สุขภาพของนักเรียนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก เช่น ถ้าครูพบว่านักเรียนขาดเรียนบ่อย ๆ หรือนั่งเหม่อลอย ขอบไปห้องพยาบาลบ่อย อาจจะเป็นสิ่งบ่งชี้เกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียน สุขภาพอนามัยในที่นี้ครอบคลุมไปถึง ขนาดของร่างกาย ส่วนสูงที่เหมาะสม ครูควรรวบรวมข้อมูลด้านสุขภาพอนามัยและร่างกายของนักเรียน ได้แก่ 1) น้ำหนัก ส่วนสูง 2) โรคประจำตัว การรักษา การป้องกัน 3) ลักษณะร่างกายต่างๆ ไป เช่น ตา หู ปาก จมูก ผิวหนัง 4) อาหารที่รับประทานและที่ขอรับประทานเสมอ ๆ 5) พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

2. ด้านสมองและปัญญา ระดับสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกันตามพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่มีสติปัญญาเลิศจะเรียนรู้ได้เร็วกว่านักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำ ข้อมูลที่เกี่ยวกับความสามารถทางสมองของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดความสามารถในทักษะบางอย่าง หรือความถนัดเฉพาะอย่าง เหล่านี้คือตัวกำหนดความสามารถในการเรียนของนักเรียนต่อไปในอนาคต ซึ่งถ้าครูมีข้อมูลดังกล่าว จะช่วยให้ครูหาวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีข้อมูลอยู่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับด้านสมอง ได้แก่ 1) คะแนนสอบทุกครั้ง ทุกวิชา และรวมถึงในอดีตด้วย 2) คะแนนสอบจากแบบทดสอบมาตรฐาน (ถ้ามี) 3) หลักฐานอื่นที่เกี่ยวกับสติปัญญาและไหวพริบ (Intelligence) 4) ความสามารถพิเศษ 5) รางวัลการเรียนดี 6) ความถนัดทั่วไปและเฉพาะอย่าง (Aptitude) 7) ทักษะและความสามารถ 8) พัฒนาการด้านภาษา

3. ด้านจิตใจและความประพฤติ สิ่งสำคัญในการพัฒนา คือ การพัฒนาจิตใจและบุคลิกภาพของนักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่ดีในสังคม การเรียนการสอนที่ขาดการอบรมสั่งสอน ไม่ใช้การเรียนการสอนที่ถูกต้อง การที่ครูมีข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางจิตใจของนักเรียนและพัฒนาการตามช่วงอายุต่าง ๆ ของเขา จะช่วยลดปัญหาของนักเรียนได้มาก ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนก็คือความสนใจและเจตคติของนักเรียน นักเรียนที่มีความสนใจในวิชาที่เรียน และมีเจตคติที่ดีต่อครู เพื่อนนักเรียน การเรียน และโรงเรียน นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่สนใจ และมีเจตคติที่ไม่ดี ดังนั้นถ้าครูมีข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ และเจตคติของนักเรียนแต่ละคนจะช่วยให้ครูได้พัฒนานักเรียนเพื่อให้เกิดความสนใจและเจตคติที่ถูกต้อง ข้อมูลด้านจิตใจที่จำเป็น ได้แก่ 1) ความสนใจในการเรียน 2) เจตคติต่อตนเอง ต่อเพื่อน ต่อครู ต่อโรงเรียน 3) เจตคติต่อวิชาเรียน และต่อการเรียน 4) ความใฝ่ฝันในอนาคต 5) ความคิดเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว ครู พ่อแม่ พี่น้อง 6) อารมณ์ที่มั่นคง หรือหวั่นไหว และ การควบคุมอารมณ์

4. ด้านพฤติกรรมและปัญหา ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนอธิบายลักษณะของนักเรียนได้หลายอย่าง เช่น ก้าวร้าว สงบเงียบ ขี้อาย รับผิดชอบ ร่าเริง ข่างคุด รั้งแกเพื่อน ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้บ้างอย่างเป็นพฤติกรรมปกติของนักเรียน แต่บางอย่างเป็นปัญหาที่ครูต้องศึกษาหาสาเหตุ และหาทางแก้ไข ข้อมูลด้านพฤติกรรมที่จำเป็น ได้แก่ 1) พฤติกรรมที่ควรจะเป็น เช่น ขยัน พุดจาฉะฉาน 2) พฤติกรรมที่ไม่ควรจะเป็น เช่น ก้าวร้าว พุดจาหยาบค้าย 3) พฤติกรรมที่เป็นปัญหาและขัดขวางการเรียนการสอน เช่น ลุกเดินไปมา พุดตลอดเวลา รั้งแกเพื่อนในขณะที่เรียน

5. ด้านสังคม พฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างที่อยู่ในโรงเรียน และในห้องเรียนในช่วงเวลาต่างๆ จะทำให้ครูได้รู้จักนักเรียนแต่ละคนมากขึ้น เช่น ทำให้นักเรียนจึงมีเพื่อนรักมาก แต่บางคนกลับเป็นคนที่เพื่อนไม่ต้องการ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ครูได้พัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ข้อมูลด้านสังคมที่จำเป็น ได้แก่ 1) นักเรียนที่ไม่ค่อยมีเพื่อน 2) นักเรียนที่เพื่อนรังเกียจ 3) นักเรียนที่ชอบอยู่เป็นกลุ่ม 4) นักเรียนที่เป็นผู้นำ 5) นักเรียนที่แยกตัวออกมาอยู่คนเดียว โดดเดี่ยว 6) กิจกรรมที่นักเรียนทำบ่อยๆ เช่น การเล่นเกม กีฬา ดนตรี

6. ด้านครอบครัว ครอบครัวของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ลักษณะของครอบครัวเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก นักเรียนบางคนเจ็บเหงาเพราะพ่อแม่เลิกกัน นักเรียนบางคนมีความเชื่อมั่นในตัวเองเพราะพ่อแม่ให้การสนับสนุนอยู่ที่บ้าน ข้อมูลด้านครอบครัวที่จำเป็น ได้แก่ 1) ประวัติของนักเรียนตั้งแต่เกิด 2) จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุของสมาชิกแต่ละคน 3) ลำดับที่เกิด 4) อาชีพ รายได้ การศึกษา และอายุของบิดามารดา ผู้ปกครอง 5) สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 6) การปรับตัวทางอารมณ์ของสมาชิกในครอบครัว 7) ประวัติสุขภาพของคนในครอบครัว 8) ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของครอบครัว และชุมชน

7. ด้านสภาพแวดล้อม ในสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เทคโนโลยีมีส่วนช่วยส่งเสริมนักเรียนในทางอ้อม เช่น โทรศัพท์ วิทยุคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นต้น ดังนั้นการมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งในบ้านและนอกบ้าน จะมีส่วนช่วยให้ครูเข้าใจพัฒนาการของเด็กแต่ละคนได้อย่างชัดเจน ข้อมูลสภาพแวดล้อมที่จำเป็น ได้แก่ 1) ที่อยู่อาศัย ชุมชนที่บ้านตั้งอยู่ 2) ลักษณะบ้าน และบริเวณ 3) อุปกรณ์ในบ้าน เช่น โทรศัพท์ วิทยุ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ 4) สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา 5) สภาพแวดล้อมนอกบ้าน และลักษณะเพื่อนบ้าน 6) สภาพสังคมของเพื่อนบ้าน

8. ด้านทักษะการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับความสามารถทางสมองผสมกับความรู้สึทางจิตใจ การวัดการปฏิบัติงานจึงครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน 2) กระบวนการปฏิบัติงานซึ่งครอบคลุมการเตรียมพร้อมทางกายและใจ 3) ผลงานที่ทำสำเร็จแล้ว

การทดสอบระดับชาติ O-NET (Ordinary National Educational Test)

การทดสอบระดับชาติเป็นการทดสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นการวัดผลความรู้รวบยอดปลายช่วงชั้น O-NET คือการสอบความรู้รวบยอดปลายช่วงชั้น (6 ภาคเรียน) ของชั้น ป.6 ม.3 และม.6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 254 ใน 1 ปีสามารถสอบได้ 1 ครั้ง สำหรับผู้ที่กำลังจะจบชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2550) กล่าวว่า O-NET คือการทดสอบระดับชาติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 การทดสอบดังกล่าวเป็นการทดสอบความรู้รวบยอดปลายช่วง ชั้น โดยมีสถาบันทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน) เป็นผู้จัดสอบ โดยจะมีการสอบเมื่อโรงเรียนสอนจบหลักสูตรการศึกษา ปลายช่วงชั้น ดังนั้นการจัดสอบวัดผลระดับชาติจึงอยู่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ หรือต้นเดือนมีนาคมของทุกปี เนื่องจากการสอบความรู้ของนักเรียนจำนวนมากจึงต้องสอบด้วยข้อสอบที่เป็นปรนัย 4 ตัวเลือกเพื่อให้สามารถตรวจให้คะแนนได้ทันทีกำหนด

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน ได้มาด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 508 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือถึงเขตพื้นที่การศึกษาฯ เพื่อขอข้อมูลผลการสอบ O-NET และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2556 จากทางโรงเรียน

2. นำข้อมูลที่ได้เป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบหาความแตกต่าง ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติ t-test dependent

5. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์คะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในเขตพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที คะแนนโอเน็ตและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

วิชา	คะแนน	N	M	SD	t	p
ภาษาไทย						
คะแนนโอเน็ต		575	45.02	10.99	53.26*	0.00
คะแนนผลสัมฤทธิ์		575	67.23			
คณิตศาสตร์						
คะแนนโอเน็ต		575	23.77	8.55	56.74*	0.00
คะแนนผลสัมฤทธิ์		575	60.11	15.16		

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที คะแนนโอเน็ตและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 (ต่อ)

วิชา	คะแนน	N	M	SD	t	p
วิทยาศาสตร์						
	คะแนนโอเน็ต	575	36.61	9.34	56.53*	0.00
	คะแนนผลสัมฤทธิ์	575	68.09	14.97		
สังคมศึกษา						
	คะแนนโอเน็ต	575	38.69	11.18	52.65*	0.00
	คะแนนผลสัมฤทธิ์	575	66.25	14.74		
การงานพื้นฐานอาชีพ						
	คะแนนโอเน็ต	575	45.23	13.31	42.90*	0.00
	คะแนนผลสัมฤทธิ์	575	68.97	15.46		
สุขศึกษาและพลศึกษา						
	คะแนนโอเน็ต	575	58.70	11.02	39.72*	0.00
	คะแนนผลสัมฤทธิ์	575	80.57	13.23		
ภาษาอังกฤษ						
	คะแนนโอเน็ต	575	28.47	7.61	79.12*	0.00
	คะแนนผลสัมฤทธิ์	575	70.94	13.44		
ศิลปะ						
	คะแนนโอเน็ต	575	43.96	9.65	19.66*	0.00
	คะแนนผลสัมฤทธิ์	575	58.61	18.62		

6. สรุปผลการวิจัย

คะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในเขตพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนโอเน็ตทุกรายวิชา และเมื่อพิจารณารายกลุ่มสาระการเรียนรู้พบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด และวิชาศิลปะมีผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุด

7. อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลปี 2556 ในเขตพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนโอเน็ตทุกรายวิชา แสดงถึงว่าในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพนัก ซึ่งสอดคล้องกับสมภพ ใจยา ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารวิชาการด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กที่มีผลการทดสอบระดับชาติที่แตกต่างกัน พบว่าผลที่ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากคะแนนโอเน็ตทุกรายวิชาเนื่องจาก 5 ด้าน ดังนี้คือ 1 ด้านการพัฒนาครูและจัดครูเข้าสอน ด้านการจัดแผนการเรียน ด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดการสื่อการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. จากผลการวิจัยพบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษมีผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ในการพัฒนาคะแนนโอเน็ตควรโรงเรียนควรต้องให้ความสำคัญในเรื่องของวิชาการและด้านที่สนับสนุนทางวิชาการ

มากกว่าด้านอื่นๆ เพราะเป็นการพัฒนาตัวผู้เรียนทางด้านความรู้โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ อีริคส์สัน โนฮ์ย ที่ได้ศึกษาโรงเรียนต้นแบบที่มีผลการทดสอบระดับชาติในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์สูงในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 1-4 พบว่าในด้านการพัฒนาครูและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการปฏิบัติงานด้านการอำนวยความสะดวกและการควบคุม ซึ่งมีการปฏิบัติน้อยกว่าการบริหารงานด้านอื่น จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติที่มีคะแนนต่ำโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ

3. จากผลการวิจัยพบว่า วิชาศิลปะมีผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโอเน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุด อาจจะเป็นเนื่องจากธรรมชาติของวิชาศิลปะต้องการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ และวิชาศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ ซึ่งจะเห็นว่าในธรรมชาติของวิชาศิลปะจะเน้นทางจิตพิสัยมากกว่าทางด้านพุทธิพิสัย ซึ่งการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทางด้านจิตพิสัยได้นั้น โรงเรียนจะต้องเน้นการบริหารทางด้านกิจกรรมมากกว่าทางด้านวิชาการเพื่อจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่ต้องการ สอดคล้องกับ ขนิษฐา อำนภมณี ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนในระดับประถมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี จากผลการวิจัยพบว่าการบริหารทางวิชาการ เช่นการสนับสนุนเอกสารประกอบการสอน การมีความพร้อมและเอื้อต่อการเรียนรู้ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลให้สอดคล้องกับการสอบโอเน็ต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดผลต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์และคะแนนโอเน็ต เพื่อสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ .(2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- ขนิษฐา อำนภมณี. (2547). การบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารุณี แสงหิม. (2546). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการเพาะเห็ด ฟางจากเปลือกมันสำปะหลัง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ัญญา เรืองแก้ว. (2550). การทดสอบทางการศึกษา (O-NET) สำคัญอย่างไร. วารสารวิชาการ. 10(4),
- อีริคส์สัน โนฮ์ย. (2552). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลการทดสอบระดับชาติของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด .(2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- สมภาพ ไชยา. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารวิชาการด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ที่มีผลการทดสอบระดับชาติที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). แนวทางการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). การปฏิรูปการศึกษา:วาระแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

เอี่ยมเดือน ถิ่นปัญญา. (2548). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเรื่องหมอลำกลอนสำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนม่วงหวานพัฒนศึกษา จังหวัดขอนแก่น .วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.